

TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 68/26

Luxemburg 7. mája 2026

Rozsudok Súdneho dvora vo veci C-747/22|INPS (Sociálna pomoc a prístup k zamestnaniu – Nepriama diskriminácia)

Prístup k sociálnej pomoci a zamestnaniu: podmienka desaťročného pobytu predstavuje nepriamu diskrimináciu voči osobám s postavením medzinárodnej ochrany

Cudzincovi, ktorému bolo v Taliansku priznané postavenie doplnkovej ochrany, bol odobratý „príjem z občianstva“ (sociálne dávky spojené s podporou profesijného začlenenia) po tom, čo správna kontrola zistila, že nespĺňa podmienku najmenej desaťročného pobytu na území krajiny stanovenú talianskym právom. Proti tomuto rozhodnutiu sa táto osoba odvolala na taliansky súd, ktorý sa obrátil na Súdny dvor s otázkou, či táto podmienka predstavuje nepriamu diskrimináciu voči cudzím štátnym príslušníkom.

Súdny dvor konštatoval, že poskytovanie príjmu z občianstva spadá pod zásadu rovnosti medzi osobami s postavením medzinárodnej ochrany a štátnymi príslušníkmi, tak v oblasti prístupu k zamestnaniu, ako aj v oblasti práva na minimálny príjem. Hoci sa táto podmienka uplatňuje rovnako na všetkých štátnych príslušníkov, dotýka sa hlavne cudzincov. Toto rozdielne zaobchádzanie nie je odôvodnené skutočnosťou, že poskytovanie príjmu z občianstva so sebou podľa talianskej vlády prináša značnú administratívnu a ekonomickú záťaž. Ide teda o nepriamu diskrimináciu, ktorú zakazuje právo Únie.

Osoba oprávnená na doplnkovú ochranu, ktorá má legálne pobyt v Taliansku od roku 2011, poberala „príjem z občianstva“, čo je sociálna dávka spojená s opatreniami profesijného a sociálneho začlenenia. Poskytnutie tejto pomoci bolo podmienené splnením podmienky pobytu na talianskom území v dĺžke najmenej desiatich rokov, z toho posledné dva roky nepretržite.

Národný inštitút sociálneho zabezpečenia (INPS) na základe kontroly konštatoval, že táto podmienka nebola splnená. Zastavil preto vyplácanie príspevku tomuto poberateľovi a požadoval vrátenie neoprávnene vyplatených súm.

Dotknutá osoba napadla toto rozhodnutie na talianskom súde s tvrdením, že podmienka desaťročného pobytu predstavuje nepriamu diskrimináciu, keďže ju môžu ľahšie splniť talianski štátni príslušníci. INPS argumentoval, že tento príjem nemal za cieľ pokryť primárnu potrebu, ale spadal do rámca politiky zamestnanosti a integrácie, čo odôvodňovalo požiadavku skutočnej väzby s územím Talianska.

Vzhľadom na to, že vnútroštátny súd považoval túto podmienku za potenciálne diskriminačnú a neprimeranú, obrátil sa na Súdny dvor, aby posúdil jej súlad s právom Únie.

Súdny dvor po prvé konštatoval, že „príjem z občianstva“ **predstavuje jednak opatrenie na podporu prístupu k zamestnaniu, na ktoré sa vzťahuje zásada rovnosti medzi osobami s postavením medzinárodnej ochrany a štátnymi príslušníkmi¹, a jednak základnú sociálnu dávku vo forme minimálneho príjmu, na ktorú sa takisto vzťahuje táto zásada.²**

Po druhé sa **podmienka desaťročného pobytu**, hoci sa uplatňuje rovnako na občanov členského štátu a na osoby s postavením medzinárodnej ochrany, **týka predovšetkým cudzincov a predstavuje nepriamu diskrimináciu** týchto posledných uvedených osôb, čo je v zásade zakázané.

Po tretie Súdny dvor konštatoval, že **táto podmienka nie je objektívne odôvodnená** skutočnosťou, že poskytovanie „príjmu z občianstva“ so sebou podľa talianskej vlády prináša značnú administratívnu a ekonomickú záťaž, čo by odôvodňovalo obmedzenie tohto poskytovania výlučne na osoby, ktoré sú v národnej komunite dobre integrované.

Súdny dvor v tejto súvislosti konštatoval, že poskytovanie sociálnych dávok osobe znamená pre príslušnú inštitúciu rovnaké náklady bez ohľadu na to, či má táto osoba postavenie medzinárodnej ochrany, alebo je štátnym príslušníkom dotknutého členského štátu.

Navyše, pokiaľ ide o opatrenia prístupu k zamestnaniu a základné sociálne dávky, ako je napríklad „príjem z občianstva“, právo Únie priznáva osobám s postavením medzinárodnej ochrany právo na rovnaké zaobchádzanie, pričom členským štátom neumožňuje stanoviť ďalšie podmienky alebo obmedzenia nad rámec tých, ktoré stanovil normotvorca Únie. Dĺžka pobytu na území členského štátu však nie je v práve Únie stanovená ako kritérium na poskytnutie výhod týmto osobám.

Okrem toho je podmienenie poskytovania týchto výhod podmienkou desaťročného pobytu v príslušnom členskom štáte v rozpore s cieľom práva Únie zaistiť minimálnu úroveň výhod pre osoby s postavením medzinárodnej ochrany, ktorých postavenie nie je svojou povahou trvalé a môže byť zrušené, čo môže prípadne viesť k návratu dotknutej osoby do jej krajiny pôvodu.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie rozsudku a jeho prípadné zhrnutie](#) sa uverejňujú na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Traian Moga ☎ (+352) 4303 3732.

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudku je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.

Zostaňte v spojení!

¹ Ako vyplýva z článku 26 [smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/95/EÚ](#) z 13. decembra 2011 o normách pre oprávnenie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátneho občianstva mať postavenie medzinárodnej ochrany, o jednotnom postavení utečencov alebo osôb oprávnených na doplnkovú ochranu a o obsahu poskytovanej ochrany.

² Ako je uvedené v článku 29 smernice 2011/95.